

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi Tammisaaren saariston kansallispuistosta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että Tammisaaren saaristossa olevista valtion omistamista alueista muodostetaan kansallispuisto Suomenlahden saaristo- ja meriluonnon erään edustavan osan säilyttämiseksi sekä ympäristötutkimusta ja luonnonharrastusta varten. Valtioneuvosto teki 24 päivänä helmikuuta periaatepäätöksen Tammisaaren saariston kansallispuiston perustamisesta. Suojeltavaksi tarkoitettun alueen pinta-ala on noin 3 900 hehtaaria, josta maa-alueita on noin 400 hehtaaria ja vesialueita

noin 3 500 hehtaaria. Esitys perustuu kansallispuistokomitean (KM 1976:88) ja Tammisaaren saariston kansallispuistotyöryhmän (1981) mietinnöissä tehtyihin ehdotuksiin. Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Samalla kumottaisiin vuonna 1956 perustetun Jussarön luonnonpuiston rauhoitus ja alue sisällytettäisiin osaksi ehdotettua kansallispuistoa.

YLEISPERUSTELUT

1. Esityksen yhteiskunnallinen merkitys

Maamme alkuperäinen luonto on häviämässä ilman nimenomaisia suojelutoimia. Luonnonsuojelualueiden perustaminen onkin lähes ainoa keino turvata jatkossa Suomen luonnon monimuotoisuus. Maamme luonnonsuojelualueverkon rungon muodostavat kansallis- ja luonnonpuistot. Erityisesti kansallispuistoja tulisi perustaa maan eri osiin siten, että niissä olisi kullekin luonnonmaakunnalle tyypillisiä ekosysteemejä, luonnontyyppejä ja maisemakokonaisuuksia. Jo aiemmin perustetut 22 kansallispuistoa täyttävät verrattain hyvin kansallispuistoverkolle asetettuja vaatimuksia. Eräiltä osin verkkoa tulisi vielä täydentää. Tammisaaren saariston kansallispuiston perustaminen täydentäisi merkittävällä tavalla Suomenlahden saaristoluonnon suojelua. Se olisi myös ensimmäinen kansallispuisto Uudenmaan läänissä. Muilta osin kansallispuistoverkkoa

täydennetään valtioneuvoston vuonna 1978 tekemän periaatepäätöksen mukaisesti.

Tammisaaren saariston kansallispuiston perustamisen tarkoituksena on monipuolisen, saariston eri vyöhykkeitä edustavan Suomenlahden saaristoalueen pysyvä suojelu. Alue on vaihtelevaa, lähes luonnontilaisena säilynyttä etelärannikkomme saaristoluontoa. Saariston vyöhykkeistä siihen kuuluu merivvyöhykettä, ulkosaaristoa ja osittain myös sisäsaaristoa, jota ei ole muissa merialueittemme kansallispuistoissa.

Suomenlahden ulappaa vasten ovat merivvyöhykkeen puuttomat kallioluodot. Ulkosaariston rajoille tultaessa on suurimmilla luodoilla puuryhmiä ja saarten notkelmissa mereistä ilmastoa ilmentäviä suolaikkuja. Jussarön saari poikkeaa muista merivvyöhykkeen saarista suuren kokonsa ja metsäpeitteensä takia. Puistoon kuuluvassa osassa saarta on luonnonsuojelun kannalta erityisen arvokas koskematon ikimetsä. Geologisista muodostumista on erityisesti

mainittava Lill-Björkskärin koko maapallolla ainutlaatuinen pallogabroesiintymä. Merivöhykkeen kallioluodot tarjoavat pesimäpaikat monipuoliselle linnustolle. Harvinaisia pesimälintuja ovat muun muassa merikihu, merihanhi ja ruokki. Runsaslukuisin lintulaji on haahka (n. 2 500 paria puiston alueella).

Ulkosaaristossa saaret muuttuvat metsäpeitteisiksi. Niistä muodostuu sokkeloinen labyrinthi, missä saariryhmiä erottavat toisistaan pienet merenselät. Kasvillisuus on mosaikkimaista, mutta pääosaltaan karua kalliomännikköä. Kallioiden väleissä on reheviäkin lehtomaisia laikkuja. Merilinnuista erityisesti pilkkasiipi elää tässä vyöhykkeessä. Puistoalueen suurin saari, Älgö, kuuluu etelälaidoiltaan luonteenomaiseen ulkosaaristoon, mutta saaren muissa osissa luonto vaihtuu sisäsaaristoksi. Tätä ilmentävät saaren keskustaa kohti ulottuva suojainen ruovikkolahti ja itälaidalla oleva tyypillinen maatuva lahti, "flada". Saaren järvistä suurin, Storträsket, on ruskeavetinen, karu erämaajärvi, jolla kuikka ja kalasääski pesivät. Näseträsk on maisemallisesti kaunis, Storträsketiä vähän rehevämpi nevarantainen järvi.

Kansallispuistoalueen säilyttäminen nykytilassaan on erittäin tärkeää myös tutkimukselle, luonnonharrastukselle ja retkeilylle. Alue kuuluu osana Pohjanpitäjänlahden — Tammissaaren saariston Project Aqua -alueeseen, joka on kansainvälisen tutkimuksen kannalta tärkein vesistöalue maassamme. Se kuuluu ainoana suomalaisena Project Aquan korkeimpaan luokkaan A I: klassiset, hyvin tutkitut ja suhteellisen luonnontilaiset vesistöalueet. Tältä alueelta on peräisin suurin osa siitä tietämyksestä, joka meillä on rannikkovesiemme eliömaailmasta. Ehdotetun kansallispuiston alueelta on aikanaan kuvattu saariston vyöhykejako. Lähistöllä sijaitseva Helsingin yliopiston Tvärminnen eläintieteellinen asema käyttää aluetta jatkuvasti tutkimukseen ja opetukseen. Älgön saarella olevat järvet kuuluvat maa- ja metsätalousministeriön suojeluvesityöryhmän ehdotukseen (KM 1977:49) erityisesti suojeltaviksi vesiksi.

Luonnonharrastukselle ja retkeilylle Tammissaaren saariston kansallispuistolla on sijaintinsa vuoksi erittäin huomattava merkitys. Se olisi ainoa kansallispuisto väkirikkaassa Uudenmaan läänissä, missä vapaat merenrannat ovat vähentyneet suuresti. Todennäköistä on, että suurempia rakentamattomia aluekokonaisuuk-

sia Suomenlahden saaristossa jää myöhemmin ainoastaan luonnonsuojelualueille. Tammissaaren saariston kansallispuisto olisi Itäisen Suomenlahden kansallispuiston ohella näistä alueista merkittävin.

Kansallispuistoon kuuluisi noin 3 900 hehtaaria valtion omistamia alueita Tammissaaren kaupungissa. Maa-alueita puistoon kuuluisi noin 400 hehtaaria ja vesialueita noin 3 500 hehtaaria. Kansallispuistossa on alueen luonnon suojelun lisäksi tarkoitus turvata erityisesti tutkimuksen, luonnonharrastuksen ja ammattikalastuksen tarpeet.

2. Asian valmistelu

Kansallispuistokomitea ehdotti mietinnössään (KM 1976:88) Tammissaaren saariston kansallispuiston perustamista. Valtioneuvosto teki 24 päivänä helmikuuta periaatepäätöksen kansallispuiston perustamisesta maapinta-alaltaan noin 720 hehtaarin laajuisena. Maa- ja metsätalousministeriön asettama kansallis- ja luonnonpuistojen rajaustyöryhmä laati Tammissaaren saariston kansallispuiston yksityiskohtaisen rajausehdotuksen (maapinta-ala noin 680 ha), jonka maa- ja metsätalousministeriö sittemmin hyväksyi jatkosuunnittelun perustaksi. Maa- ja metsätalousministeriö asetti sittemmin vielä työryhmän, jonka tehtävänä oli selvittää sellaisia Tammissaaren saariston kansallispuiston perustamiseen liittyviä kysymyksiä, jotka koskivat luonnonsuojelun, alueen käytön ja paikallisen väestön intressejä. Työryhmän mietintö valmistui vuoden 1981 tammikuussa. Esitys perustuu edellä mainittuihin valmistelutöihin.

Esityksestä on pyydetty lausunnot maa- ja metsätalousministeriöltä, puolustusministeriöltä, sisäasiainministeriöltä, metsähallitukselta, vesi- ja ympäristöhallitukselta, maanmittaushallitukselta, Läntisen Uudenmaan seutukaavaliitolta, Tammissaaren kaupunginhallitukselta, Helsingin yliopistolta sekä Natur och Miljö r.f:ltä. Kansallispuiston perustamista ei kukaan ole vastustanut ja useat lausunnonantajat ovat olleet sitä mieltä, että hanke olisi pantava täytäntöön kiireellisesti. Tammissaaren kaupunginhallitus on ehdottanut alueen rajojen muuttamista joiltakin osin. Lisäksi Uudenmaan läänin ympäristönsuojeluneuvottelukunta on kannanotossaan kiirehtinyt kansallispuiston perustamista. Useat lausunnonantajat ovat lisäksi esittäneet, että puistoalueen lounaispuolella

olevat Klovaskär ja Myggan-nimiset lintuluodot tulisi sisällyttää kansallispuistoon. Näiden alueiden mahdollinen liittäminen kansallispuistoon selvitetään myöhemmin erikseen.

3. Esityksen organisatoriset vaikutukset

Tammisaaren saariston kansallispuisto olisi metsähallituksen hallinnassa ja hoidossa. Alueet ovat jo tällä hetkellä sanotun viraston hallinnassa lukuunottamatta Jussarön saaren länsipuolta, joka on pääosiltaan merenkulkuhallituksen ja vähäiseltä osin puolustusministeriön hallinnassa, alueen lounaisosan pientä saariryhmää, joka on puolustusministeriön hallinnassa, sekä nykyisen Jussarön luonnonpuiston eteläpuolella olevaa yleisen vesialueen osaa, joka on vesi- ja ympäristöhallituksen hallinnassa. Nämä siirtyisivät siten metsähallituksen hallintaan. Organisatoriset vaikutukset ovat vähäiset.

Tammisaaren saariston kansallispuiston käyttöä on tarkoitus kehittää ja järjestää alueella kävijöille palveluja. Tästä aiheutuu aikanaan tarvetta palkata henkilöstöä sekä hankkia kalustoa. Kansallispuisto aiheuttaa myös käyttömenoja. Nämä otetaan vastedes huomioon maa- ja metsätalousministeriön ja ympäristöministeriön hallinnonalojen tulo- ja menoarvioehdotuksissa. Niistä päätetään vuosittain erikseen valtion tulo- ja menoarviota käsitellessä.

Tarkoituksena on, että Uudenmaan lääninhallitus asettaa Tammisaaren saariston kansallispuiston ja sitä ympäröivän saariston käyttöä selvittävän neuvotteluelimen, johon on tarkoitus ottaa paikallisen väestön edustus.

4. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Lähes kaikki kansallispuistoksi muodostettavat alueet on hankittu valtiolle luonnonsuojelutarkoituksiin vuosittain erikseen osoitetuin määrärahoihin. Alueita on hankittu vuodesta 1978 alkaen. Suurin maanomistaja on ollut

Predium Oy Ab, jolla samanaikaisesti on ollut saaristossa vireillä laaja rantakaavahanke. Maa-alueita on tähän mennessä hankittu noin 400 hehtaaria. Rahaa hankintoihin on käytetty noin 10 miljoonaa markkaa. Ostamalla alueita luonnonsuojelutarkoituksiin on tuolloin jo alustavasti ratkaistu niiden tuleva käyttö. Ehdotetun lain säätäminen ei siis enää tältä osin vaikuta valtiontalouteen.

Kansallispuistoksi muodostettavista ns. vanhoista valtionmaista Jussarön luonnonpuisto on ollut suojelualueena yli 30 vuotta. Jussarön saaren länsiosa on käytännössä ollut taloustoimien ulkopuolella kymmeniä vuosia. Puolustusvoimien hallinnassa olevat luodot ovat myös olleet muussa kuin talouskäytössä. Lain säätämisellä ei ole tältääkään osin vaikutusta valtiontalouteen.

Kansallispuiston rajojen sisäpuolelle jää eräitä yksityisomistuksessa olevia alueita, jotka eivät kuulu kansallispuistoon. Valtioneuvoston periaatepäätöksen mukaisesti niitä on kuitenkin tarkoitus hankkia valtiolle luonnonsuojelutarkoituksiin. Valtioneuvosto on antanut luvan noin 100 hehtaarin suuruisten maa-alueiden ja noin 700 hehtaarin suuruisten vesialueiden lunastamiseen Fiskars osakeyhtiöltä. Näiden alueiden lunastamisesta aiheutuvat kustannukset ovat arviolta 3—6 miljoonaa markkaa. Asia on lunastuskorvausten takia vireillä maa-alueudessa. Loppujen yksityisomistuksessa olevien alueiden hankinnasta aiheutuvat kustannukset voidaan arvioida samansuuruisiksi. Alueiden hankintamäärärahoista päätetään vuosittain erikseen tulo- ja menoarvion hyväksymisen yhteydessä.

Tammisaaren kaupungin metsäverotuloihin lain hyväksyminen ei vaikuttaisi, sillä alueen tultua luonnonsuojelualueeksi valtio korvaa luonnonsuojelulain 5 a §:n nojalla kaupungille alueen metsän tuottoa vastaavan metsäverotulon vähentymisen.

5. Lain voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan heti, kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

1 §. Pykälässä todetaan, että Tammisaaren saaristoon muodostetaan valtion omistamille alueille luonnonsuojelulain mukainen erityinen suojelualue. Aluetta on yleisperusteluissa todetun mukaisesti pidettävä sellaisena luonnonkauniina ja muutoinkin luontonsa puolesta huomattavana paikkana, että luonnonsuojelulain 1 §:n 2 momentissa säädetty edellytykset suojelualueen muodostamiselle ovat olemassa. Alueen nimi olisi Tammisaaren saariston kansallispuisto. Kansallispuiston rajat on merkitty hallituksen esityksen liitteessä olevaan karttaan. Samalla säädettäisiin kansallispuiston perustamistarkoituksesta. Kansallispuisto perustetaan Suomenlahden saaristo- ja meriluonnon erään edustavan osan säilyttämiseksi sekä ympäristöntutkimusta ja luonnonharrastusta varten.

2 §. Pykälään on otettu kansallispuiston rajan käymistä ja merkitsemistä koskeva säännös, joka on samansisältöinen muiden jo perustettujen kansallispuistojen vastaavan säännöksen kanssa. Maa- ja metsätalousministeriö on 15 päivänä kesäkuuta 1982 tehnyt päätöksen eräiden valtion omistamille alueille perustettujen luonnonsuojelualueiden rajojen merkitsemisestä (449/82). Tarkoitus on, että myös Tammisaaren saariston kansallispuiston rajojen merkitsemisessä sovellettaisiin tätä päätöstä.

3 §. Pykälään on otettu säännös luonnonsuojelua valvovan viranomaisen haltuunotto-oikeudesta. Säännös pitää yhtä muiden luonnonsuojelualueiden vastaavan säännöksen kanssa.

4 §. Pykälä on yhdenmukainen muiden jo perustettujen luonnonsuojelualueiden vastaavien säännösten kanssa. Esitykseen sisältyvän alueen rajojen sisään jää yksityisomistuksessa olevia alueita. Ne eivät kuitenkaan luonnonsuojelulain 1 §:n mukaan kuulu kansallispuistoon. Tällaiset alueet on valtioneuvoston periaatepäätöksen mukaan tarkoitus hankkia valtiolle ja liittää kansallispuistoon. Valtion omistukseen tultuaan alueet säännöksen 4 §:n nojalla kuuluvat kansallispuistoon. Rajauksen sisäpuolella jo olevien loma-asuntojen samoin kuin pelkkien vesialueiden käyttö voisi kuitenkin jatkua entiseen tapaan.

Säännöksen 2 momentin mukaan voitaisiin myös kansallispuistoon välittömästi rajoittuva, valtion omistukseen siirtynyt alue ympäristöministeriön päätöksellä liittää suojelualueeseen. Yksityisten omistamia alueita voitaisiin ostaa valtiolle rajauksen ulkopuolelta, jos maanomistajat niitä tarjoavat valtiolle ja jos alue muutoin sopii puistoon liitettäväksi.

5 §. Luonnonsuojelulain 2 §:n 2 momentin mukaan erityisen suojelualueen rauhoitusmääräykset annetaan asetuksella. Tämän lisäksi saattaa olla tarpeen säätää eräitä muitakin alueen käytön järjestämiseen liittyvistä seikoista.

6 §. Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian sen tultua hyväksytyksi ja vahvistetuksi.

2. Yksityiskohtaiset säännökset ja määräykset

Luonnonsuojelulain 1 §:n 2 momenttiin sisältyvän periaatteen mukaan suojelualueen perustamisen päätarkoitus on alueen luonnon säilyttäminen. Tammisaaren saariston kansallispuistosta annettavalla asetuksella onkin tarkoitus kieltää sellaiset toimet, jotka saattavat muuttaa alueen luonnontilaa tai vaikuttaa epäedullisesti sen kasvillisuuden tai eläimistön säilymiseen. Niinpä kiellettyjä ovat muun muassa maa-ainesten ottaminen, rakennusten, teiden ja laitteiden rakentaminen, eläinten tappaminen, pyydystäminen ja hätyyttäminen sekä kasvien ja kasvinosien ottaminen tai vahingoittaminen. Näistä määräyksistä on kuitenkin tarkoitus säätää eräitä kansallispuiston hoitoon ja käyttöön liittyviä poikkeuksia. Jokamiehen oikeuteen perustuvaa liikkumista ei pääosassa aluetta rajoitettaisi. Telttailua ja kulkemista rajoitettaisiin kuitenkin linnuston tai kasvillisuuden kannalta aroissa paikoissa. Erityisesti ammattikalastus on tarkoitus sallia puiston alueella. Ehdotus kansallispuiston rauhoitusmääräyksistä on luonnoksessa siitä annettavaksi asetukseksi tämän esityksen liitteenä.

Tammisaaren saariston kansallispuistoa koskevat määräykset otetaan kansallispuiston järjestyssääntöön. Siihen kuuluvat yhtäältä edellä tarkoitettussa asetuksessa annetut rauhoitusmääräykset ja toisaalta sellaiset määräykset,

jotka valtio maanomistajana on muutoinkin oikeutettu ja velvollinen antamaan luonnon-suojelualueiden käytöstä.

Kansallispuiston hoitoon kuuluvia tehtäviä varten on tarkoituksena laatia hoito- ja käyttö-suunnitelma. Tämä suunnitelma koskisi toi-

mia, jotka on tarkoitus tehdä alueen käytön edistämiseksi ja ohjaamiseksi.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus.

Laki

Tammisaaren saariston kansallispuistosta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Suomenlahden saaristo- ja meriluonnon erään edustavan osan säilyttämiseksi sekä ympäristöntutkimusta ja luonnonharrastusta varten perustetaan Tammisaaren kaupunkiin valtion saaristossa omistamille alueille Tammisaaren saariston kansallispuisto. Tammisaaren saariston kansallispuisto on luonnonsuojelulain (71/23) mukainen erityinen suojelualue. Alueen pinta-ala on noin 3 900 hehtaaria ja sen rajat on merkitty punaisella katkoviivalla tämän lain liitteenä olevaan karttaan.

2 §

Tammisaaren saariston kansallispuiston rajat on määrättävä noudattaen soveltuvin osin, mitä jakolaissa (604/51) on säädetty rajankäynnistä.

Kansallispuiston alue on merkittävä maastoon siten, että riittävä määrä puistoaluetta osoittavia tunnusmerkkejä sijoitetaan puistoon kuuluville maa-alueille. Puiston rajat vesialueilla merkitään vain kartalle.

Kansallispuistoon asetettavista tunnuskilvistä ja muista merkeistä on voimassa, mitä niistä erikseen on määrätty.

3 §

Luonnonsuojelua valvovalla viranomaisella ja luonnonsuojelualueen vartijalla on oikeus ottaa haltuunsa metsästys, keräily- tai muut välineet, joita on käytetty tai aiotaan käyttää vastoin kansallispuistossa noudatettavia säännöksiä tai määräyksiä. Sama haltuunotto-oikeus koskee myös alueelta luvattomasti pyydettyjä eläimiä ja luvattomasti otettuja kasveja sekä kaikkea muuta sellaista, mitä alueelta on kielletty ottamasta tai siellä käyttämästä.

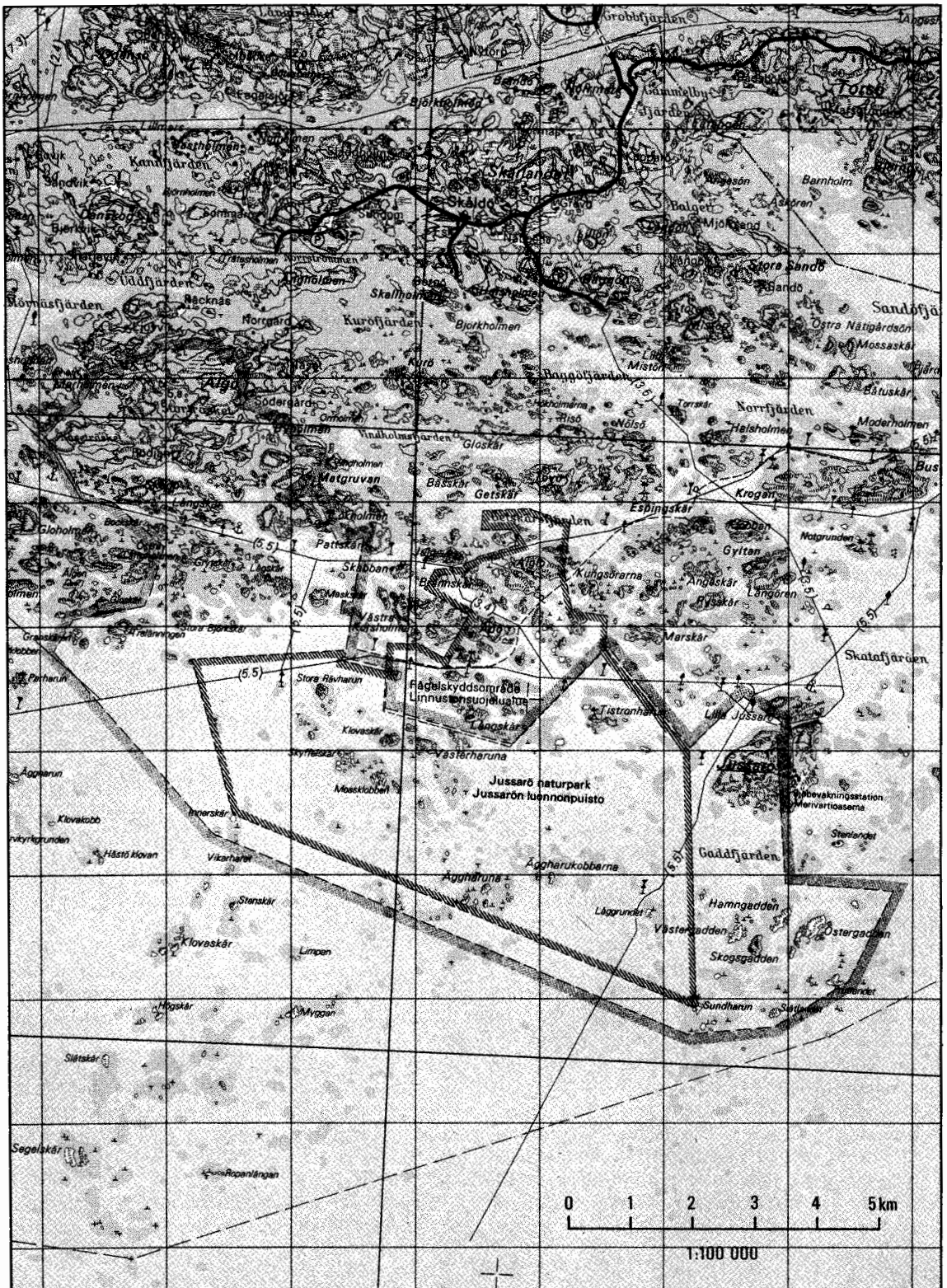
4 §

Jos sellainen alue, joka ei ole valtion omistuksessa, mutta joka sijaitsee kansallispuiston rajojen sisällä, siirtyy valtion omistukseen, luetaan se kansallispuistoon kuuluvaksi.

Jos sellainen alue, joka rajoittuu kansallispuistoon, siirtyy valtion omistukseen, se voidaan liittää alueeseen ympäristöministeriön päätöksellä.

5 §

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

LIITE TAMMISAAREN SAARISTON KANSALLISPUISTO
Tammisaari 2013 02, 03, 05, 08

Asetus

Tammisaaren saariston kansallispuistosta

Ympäristöministerin esittelystä säädetään 23 helmikuuta 1923 annetun luonnonsuojelulain (71/23) 2 §:n 2 momentin sekä Tammisaaren saariston kansallispuistosta päivänä kuuta 1989 annetun lain (/89) 5 §:n nojalla:

1 §

Tammisaaren saariston kansallispuistossa on jollei jäljempänä toisin säädetä, kielletty:

1) ojitus, maa-ainesten ottaminen sekä maa- ja kallioperän vahingoittaminen;

2) rakennusten, teiden ja rakennelmien rakentaminen;

3) luonnonvaraisten selkärankaisten eläinten tappaminen, pyydystäminen ja hätyyttäminen, näiden pesien hävittäminen sekä selkärangattomien eläinten pyydystäminen ja kerääminen;

4) puiden, pensaiden ja muiden kasvien sekä elävien ja kuolleiden kasvinosien ottaminen ja vahingoittaminen; sekä

5) muut toimenpiteet, jotka saattavat muuttaa alueen luonnontilaa tai vaikuttaa epäedullisesti sen kasvillisuuden tai eläimistön säilymiseen.

2 §

Tammisaaren saariston kansallispuistossa on 1 §:n säännösten estämättä sallittu:

1) sellaisten rakennusten, rakennelmien ja polkujen rakentaminen ja kunnossapito, jotka ovat tarpeen puiston valvontaa, yleisön opastamista, retkeilyä, tutkimustoimintaa ja luonnonharrastusta varten;

2) tieteellisessä tai opetuksellisessa tarkoituksessa tapahtuva eläinten tappaminen ja pyydystäminen sekä kasvien, näiden osien samoin kuin kivennäisnäytteiden vähäinen ottaminen metsähallituksen luvalla;

3) liiallisen lisääntymisen vuoksi tai muutoin vahingollisen kasvi- ja eläinlajin yksilöiden vähentäminen ympäristöministeriön luvalla;

4) marjojen ja ruokasienien poiminta, kalastus sekä, sen mukaan kuin järjestyssäännössä tarkemmin määrätään, tilapäinen leiriytyminen, tilapäinen tulenteko;

5) toimenpiteet, jotka ovat tarpeen perinteisten luonnonkäyttömuotojen muovaamien ympäristötyyppinen säilyttämiseksi sekä näihin liittyvien rakennusten ja rakenteiden entistämiseksi ja kunnossapidämiseksi;

6) toimenpiteet, jotka ovat tarpeen alueen luonnonmukaisen kehityksen palauttamiseksi;

7) metsäpuiden käpyjen ja siementen kerääminen sekä metsänjalostukseen tarvittavien kasvinosien vähäinen ottaminen metsähallituksen luvalla;

8) sähkö- ja puhelinlinjojen kunnossapito;

9) toimenpiteet, jotka ovat tarpeen puolustusvoimien ja rajavartiolaitoksen aluevalvonnan, puolustusvalmiuden ja vesialueilla tapahtuvan koulutustoiminnan sekä puolustusvoimien merenkulun turvallisuuden kannalta;

10) vesiliikenne sekä merenkulun turvalaitteiden ja vesikulkuväylien liikennemerkkien samoin kuin valo-opasteiden rakentaminen ja kunnossapito;

11) toimenpiteet, jotka ovat tarpeen pelastuspalvelua, kartoitus- ja maanmittaustöitä varten sekä toimenpiteet alueen ja sen ympäristön suojelemiseksi metsäpalolta;

12) toimenpiteet, jotka ovat välttämättömiä tele-, sähköistämis- tai radiotoimintaa taikka geologista tutkimusta tai malminetsintää varten edellyttäen, että ympäristöministeriö on ne hyväksynyt; sekä

13) muut toimenpiteet, jotka ovat tarpeellisia kansallispuiston tarkoituksenmukaisen hoidon tai käytön kannalta ja jotka ympäristöministeriö on hyväksynyt.

3 §

Tammisaaren saariston kansallispuiston hoitoa ja käyttöä varten on laadittava suunnitelma (hoito- ja käyttösuunnitelma). Kansallis-

puiston alue voidaan jakaa hoidon ja käytön kannalta erilaisiin vyöhykkeisiin.

Hoito- ja käyttösuunnitelman vahvistaa ympäristöministeriö.

4 §

Säännökset, joiden mukaan eräät toimenpiteet kansallispuiston alueella sallitaan, eivät perusta kenellekään laajempaa oikeutta kuin mitä asianomaiselle muutoin kuuluu.

Kansallispuiston rauhoitussäännökset tulevat noudatettaviksi sen jälkeen, kun alueen rajojen määrittäminen on saatettu loppuun.

5 §

Tammisaaren saariston kansallispuisto on metsähallituksen hallinnassa ja hoidossa.

6 §

Tarkemmat määräykset tämän asetuksen täytäntöönpanosta antaa tarvittaessa ympäristöministeriö. Ohjeet kansallispuiston rajojen määrittämisestä antaa maanmittaushallitus.

7 §

Tämä asetus tulee voimaan päivänä kuuta 1989.

